

صفحو	هن باب ۾:
450	زهريلن مادن جي هاڃن کان بچڻ ۽ گهٽائڻ
451	اسان ڪمپنين کي گندغلاظت صاف ڪرڻ لاءِ زور ڀري سگهون ٿا
452	لڪل هاڃا ۽ انهن ۾ ڪير ٿو لوڙي
454	هوا جي غلاظت
455	هوائي غلاظت جي چڪاس
456	قصو: بڪيٽ برگيد طريقو
458	صاف پيداوار
459	صاف سٿرا ننڍڙا ڪاروبار
461	قصو: چمڙي رنگڻ جي ڪارخانن ۾ صاف سٿريون شيون ٺاهڻ
462	قصو: صاف سٿري پيداوار جو فائدو
463	زهريلين غلاظتن جي اڪلائڻ جا هاڃيڪار طريقا
463	قصو: آفريڪي اسٽاڪ پائيل پراجيڪٽ
465	زهريلو واپار
465	قصو: پنهنجو گندغلاظت کڻو ۽ گهر وڃو
467	زهريلي گندغلاظت اڪلائڻ لاءِ بين الاقوامي معاهدا
468	مشغولي: نانگ ۽ ڏاڪڻ راند / لوڙي راند

زهريلن مادن جي هاڃن کان بچڻ ۽ گهٽائڻ

اسان کي جيئن جيئن زهريلن ڪيميائي مادن جي پنهنجيءَ صحت ۽ ماحول تي پونڊڙ هاڃيڪارا اثرن جي ڄاڻ پوندي وڃي ٿي، تيئن تيئن وڌ کان وڌ ماڻهو منظم ٿي اهڙن هاڃن کان بچاءَ جون ڪوششون ڪن ٿا ۽ مختلف قسمن جي شين پيدا ڪرڻ لاءِ وڌيڪ صحت بخش ۽ پائدار طريقا اختيار ڪن ٿا.

واپاري، سرڪاري ليڊر ۽ ڪي سائنسدان، زهريلي ڪيميائي غلاظت جي خطرن لاءِ اها ڳالهه چئي ان کي جائز قرار ڏين ٿا ته ترقي ۽ خوشحاليءَ لاءِ ڪجهه خطرا برداشت ڪرڻا پون ٿا (ته جيئن بجلي، طبي، سواريءَ جون جديد ۽ ڪمپيوٽر وغيره جو سهولتون حاصل ڪري سگهون). پر، اسان سان اها ڳالهه نٿا ڪن ته اهي سڀ فائدا، انسان ۽ ماحول لاءِ بيخطر ۽ بي ضرر طريقن سان به حاصل ڪري سگهجن ٿا (ڏس. ص 458). هروڀرو اهڙن خطرن کي منهن ڏيڻ بجاءِ اسان اهڙن طريقن کي زور وٺرائي سگهون ٿا جيڪي کاڌي پيدا ڪرڻ، سامان ٺاهڻ ۽ توانائي حاصل ڪرڻ لاءِ وڌ ۾ وڌ سلامتيءَ وارا ٿين ٿا ته زهريلي غلاظت کي به وڌ ۾ وڌ حد تائين گهٽائي سگهون ٿا.

زهريلن ڪيميائي مادن کان بچڻ ۽ ضابطي هيٺ رکڻ

زهريلي غلاظت کان بچڻ جو سلسلو بچاءَ جي لاءِ ڏسيل احتياطن تي عمل ڪرڻ سان شروع ٿئي ٿو (ڏسو ص. 32). جيڪو ان ڏسڻ ۾ آهي ته ڪهڙي ڪم ڪرڻ يا شئي جي استعمال ڪرڻ سان هاڃورسي سگهي ٿو. اسان ذاتي ۽ برادرين جي گڏيل راءِ رستي اهڙا فيصلا ڪري وڌو حد تائين انهن جي چيهي کان بچي سگهون ٿا. ساڳئي وقت اسان کي ڪاروباري مالڪن ۽ سرڪار کان اهو به مطالبو ڪرڻ گهرجي ته کين پنهنجي ذاتي ۽ ڪاروباري فائدين کان وڌيڪ سڀني ماڻهن جي صحت جو پوءِ چاهي اهي امير هجن يا غريب، ماحول سميت سڀني جي دائمي صحت لاءِ سوچڻ گهرجي.

اسان روزانو ڪيتريون اهڙيون ڳالهيون ڪندا رهون ٿا جن سبب اسان ۽ ٻيا متاثر ٿي زهريلن مادن سان وائڪا ٿيندا رهون ٿا. روزانو ڪيترين اهڙين شين سان به لاڳاپي ۾ اچون ٿا جن تي اسان ذاتي فيصلن رستي ضابطو رکي نٿا سگهون. جڏهن ته اهڙن ڪن لاڳاپن کي، مڪياري هجڻ جي حالت ۾ محدود ڪري سگهون ٿا. جنهن سان اسان کي، اسانجي ڪنهن ۽ اسانجي برادرين کي سلامتيءَ ۽ صحتمنديءَ سان رهڻ ۾ مدد ملي سگهي ٿي. اهڙيون ذاتي مڪياريون اڳتي هلي عام طور تي برادرين جي عادت ۾ متجي وڃن ٿيون. ڇاڪاڻ ته اسان کي جلد ئي خبر پئجي وڃي ٿي ته ڪنهن فرد لاءِ اڪيلي سر، زهريلن مادن سبب پيدا ٿيندڙ چيهي کي منهن ڏيڻ ڪيترو نه ڏکيو ٿئي ٿو.

زهريلن مادن جي چيهي کان بچڻ لاءِ اسان کي هيٺين ڳالهين ڏانهن ڌيان ڏيڻ گهرجي:

پاڻ سمجهڻ ۽ ٻين کي سيکارڻ ته، زهريلو ڪيميائي مادو اهڙا زهريلو مادا ڪيئن چيهو/ نقصان پهچائين ٿا. هن ڪا اڀياس ڪريو. ماڻهن سان ڳالهايو ۽ انهن تنظيمن مان به جيڪي زهريلن مادن بابت ڄاڻ ڏين ٿيون. اسڪول، صحت مرڪز ڪم جا هنڌ، اوطاقون ۽ اسان جا گهر اهڙا هنڌ ٿي سگهن ٿا جتي برادرين کي زهريلن ڪيميائي مادن ۽ صحت بابت تعليم ڏئي سگهجي ٿي (زهريلن مادن تي برادريءَ جي بحث لاءِ ڏسو سرگرمي ص. 468).

زهريلي مادي سان لاڳاپي ۾ اچڻ جو ذريعو ڳولھيو ته اهو اسانجي گهر، پاڻيءَ جي رسد، پاڙي ڪم واري هنڌ، اسڪول يا علائقي ۾ ڪٿي آهي. پنهنجي برادريءَ تي زهريلي غلاظت جي پيدا ٿيندڙ اثرن جي جائزي وٺڻ لاءِ اهڙو هنڌ گهمي ڏسو (ڏسو ص. 391).

صحت جو جائزو وٺو (ڏسو ص. 500) يا غلاظت تي نظر رکڻ لاءِ هڪ تنظيم جوڙيو (ڏسو ص. 456).

هر ممڪن زهريليءَ شئي کان پري رهڻ. جاتل زهريلن وسيلن کان پري رهو. زهريليون شيون استعمال ۾ گهٽائي انهن جا آهاجيڪار نعم البدل ڳولھيو. صفائيءَ جي شين (ڏسو ص. 373) ۽ آزاريندڙ جيوت کي ضابطي ۾ رکڻ لاءِ (ڏسو ص. 296 کان 301 ۽ 366) غير زهريلو طريقو ڳولھيو. ڪميونٽي ساليو ويسٽ پروگرامن رستي زهريلن مادن تي ضابطو رکو (ڏسو ص. 396)، پاڻيءَ جا وسيلو بچايو (ڏسو ص. 75) کاڌي پائڻ وارن هنڌن / واڙين ۽ عوامي هنڌن جهڙوڪ: باغيچن جهڙن هنڌن تي زهريليون مشغوليون يا ڪاروبار نه ڪريو يا اهي اتان گهڻو پري وڃي ڪريو. اها به پڪ ڪريو ته جتي ماڻهو رهن ٿا اتي يا انهن جي ويجهڙ زهريلو مادا نه ته رکيا، استعمال ڪيا ۽ نه ئي کوليا يا وائڪا ڪيا وڃن ٿا. اها به ڏسي پڪ ڪندا رهو ته خاص طور تي ابهم، پيرسن، اگها، ڳور هاريون يا تيج ڌارائيندڙ عورتون زهرن ۾ وائڪيون نه ٿيون ٿين.

اسان اها به چونڊ ڪري نٿا سگهون ته ڪهڙي هوا ۾ ساهه کڻون. ڪهڙو پاڻي پيئون ۽ اسان جو مالڪ اسان کي ڪهڙي قسم جي مواد سان ڪم ڪرڻ لاءِ چوي ٿو. عام طور تي اسان کي اها به خبر پئجي نٿي سگهي ته اسان جيڪي ڪجهه کائون يا استعمال ڪريون ٿا ان ۾ ڇا مليل آهي. اهڙن سببن ڪري اسان کي ڪاروبارين ۽ سرڪار کي منظم ڪري زهرن ۽ زهريلي غلاظت کي گهٽائڻو آهي. جڏهن گهڻن ماڻهن ۾ گڏجي ڪم ڪندي ڪنهن شئي جي گهڻي نقصانڪار هجڻ جو ويساهه پيدا ٿئي ٿو ته منجهن تبديلي آڻڻ جي طاقت پيدا ٿئي ٿي.

اسان ڪمپنين کي گندغلاظت صاف ڪرڻ لاءِ زور ڀري سگهون ٿا

زهريلي غلاظت پيدا ڪرڻ جي سڄي ذميواري پاڻي غلاظت پيدا ڪندڙن ڪارخانن جهڙا هائوس، شيون ٺاهيندڙن يا تيل ۽ معدنيات کي ٽڪي ٽڪي ڇڏڻ تي، اهڙي زهريلي غلاظت ۾ رهڻ ۽ ان کي صاف ڪرڻ جو بار عام طور تي انهن کي ئي کڻڻو پوي ٿو جيڪي اهڙي آزار جي ويجهو يا آسپاس ۾ رهن ٿا. ان سلسلي ۾ ڪجهه برادرين، اهو چئي پنهنجي ذميواري ان مخصوص ڪارخاني يا ڪمپنيءَ تي مڙهين ٿيون ته، جيئن ته انهن اهڙو مسئلو پيدا ڪيو آهي تنهنڪري کين ئي ان جي صفائي ڪرڻ گهرجي. اڳتي لاءِ پنهنجين سرگرمين / پيداوار لاءِ صاف طريقا استعمال ڪرڻ گهرجن (اهڙين برادرين جن ڪمپنين کي گندغلاظت صاف ڪرڻ ڪيو ڏسو ص. 344, 365, 483 ۽ 521).

سلامتيءَ جا بهترين معيار هجڻ لاءِ سرڪار

اها حڪومت جي ذميواري ٿئي ٿي ته اها پنهنجن ماڻهن جي غلاظت کان بچائي. پر طاقتور ڪمپنيون ۽ بين الاقوامي مالياتي ادارا، حڪومت تي زهريلي مادن بابت مروج قاعدن تان هٽ ڪڍڻ يا نظر انداز ڪرڻ لاءِ زور ڀرين ٿا. برادرين کي اهڙا قاعدا قانون جوڙڻ ۽ نافذ ڪرڻ، جن رستي ماڻهن کي بچاءُ ملي سگهي حڪومت تي دٻاءُ وجهڻ لاءِ گهڻا زور ڏيڻا پون ٿا. خاص طور تي اهڙن ملڪن ۾ جتي ڪاروبار ڪرڻ لاءِ پئسي جي سيڙپڪاري لاءِ ڪوششون ڪيون وڃن ٿيون. جڏهن ته برادرين جي سطح تي هلندڙ اهڙين مهمن رستي قانون ۾ تبديلي آڻي سگهجي ٿي (ڏسو ص. 417, 465, 473 ۽ 480) ته موجود قانون تي عمل به ڪرائي سگهجي ٿو (ڏسو ضميمون. B)

شين ٺهڻ جي طور طريقن مٿان لاءِ دٻاءُ وجهڻ

ڪيترا ڪارخانه، زهريلن مادن ۽ پيداوار جي طريقن جا اهڙا نعم البدل استعمال ڪن ٿا جيڪي وڌيڪ پيداواري ۽ انساني صحت لاءِ گهٽ نقصانڪار ٿين ٿا. وڌيڪ معلومات لاءِ ڏسو پيداوار جا صاف سٿرا طريقا ۽ ڪاروبارن ۾ اهي استعمال ڪرڻ لاءِ مڃاڻ جا طريقا ص. 548).

استعمال جا طريقا مٿان

آخر ۾، اهي امير ٿي آهن جيڪي شين جو تمام گهڻو استعمال ڪن ٿا. گهٽ استعمال ڪرڻ ۽ گهٽ ضايع ڪرڻ ضرورت آهي استعمال ڪرڻ ۽ نه ڪي جهجهو اهڙي مسئلي جو هڪ وڏو اپاءُ آهي.

لڪل هاڃا ۽ انهن ۾ ڪير ٿو لوڙي

زهريلامادا پيدا ۽ استعمال ڪندڙ گهڻا ڪارخانا اهوئي چون ٿا ته، سندن پيداواري شيون بي ضرر ۽ ضروري آهن. پر اصل ۾ ائين ناهي هوندو. جو اهڙيون ڪيتريون شيون ۽ ڪيميائي مادا جن کي ماڻهو ڪنهن وقت ۾ بي ضرر يا آهائيجڪار ۽ ضروري سمجهندا هيا جهڙوڪ: پي وي سي پلاسٽڪ، شيهي گاڏر پيٽرول يا جيتمار دوائون وغيره تن بابت هاڻ اسان کي خبر پئي آهي ته، اهي گهڻو ڀيرو سائيندڙ آهن. جڏهن ته، ڪيترن زهريلن ڪيميائي مانن جا بي ضرر نعم البدل به موجود آهن. بشرطيڪ ڪارخانا اهي اختيار ۽ استعمال ڪن.

صنعتي ترقيءَ جا، ماحول کي نقصان رسائيندڙ ۽ ماڻهن لاءِ صحت جا مسئلا پيدا ڪندڙ لڪل هاڃا ٿين ٿا. جن ۾ عام طور تي انهن کي لوڙو پوي ٿو جن کي اوس اهڙن زهريلن مانن سان رهڻو پوي ٿو پر نه ڪي ڪارخانن کي، جيڪي اهڙو هاڃو پيدا ڪندڙ آهن. اهڙي ڌنڌي ۾، زهر پڪيندڙ سرگرميون بند ڪرڻ به هڪ اهڙو طريقو آهي جنهن سان ڌنڌوڙي پنهنجن ڌنڌن جو بچاءُ ۽ فائدين ۾ واڌارو ڪري سگهن ٿا. عام طور تي انهن جا تمام گهڻا فائدا ٿين ٿا. يقيناً ايترا گهڻا، جو انهن سان سٺا ۽ بي ضرر طريقا اختيار ڪري سگهجن ٿا ته ماڻهن جي صحت جو به بچاءُ ڪري سگهجي ٿو.

عام طور تي صنعتي غلاظتن جي بدترين اثرن جو شڪار ٿيندڙ اهي ماڻهو ٿين ٿا جيڪي پورهيتن طور ڪارخانن ۾ ڪم ڪن ٿا. ساڳئي طرح سان ڪارخانن جي آسپاس رهندڙن سميت اهي فرد به ٿين ٿا جيڪي گهٽ غلاظتي هنڌن تي رهي نٿا سگهن. زهرن جي پيدا ٿيندڙ صحت جي ڪيترن مسئلن جو درمان ٿي نٿو سگهي (ڏسو باب 16). ان لاءِ پلي تي ڪو ڪيترو به مهانگو علاج برداشت ڪري سگهندو هجي جيڪو اسان مان ڪيترا گهڻا برداشت ڪري نٿا سگهن پر تنهن هوندي به صحت کي بهتلهڙو نقصان ڏئي ٿي ٿو. جڏهن ته انجو اصل اپاءُ، انتهائي خطرناڪ ڪيميائي مانن جو استعمال بند ڪرڻ ٿئي ٿو ۽ جن جو استعمال ڪرڻ ضروري سمجهيو وڃي ٿو ۽ انهن جا نعم البدل موجود ٿي نٿا سگهن، تن جي استعمال تي ڪڙي نظر رکڻ ٿئي ٿي.

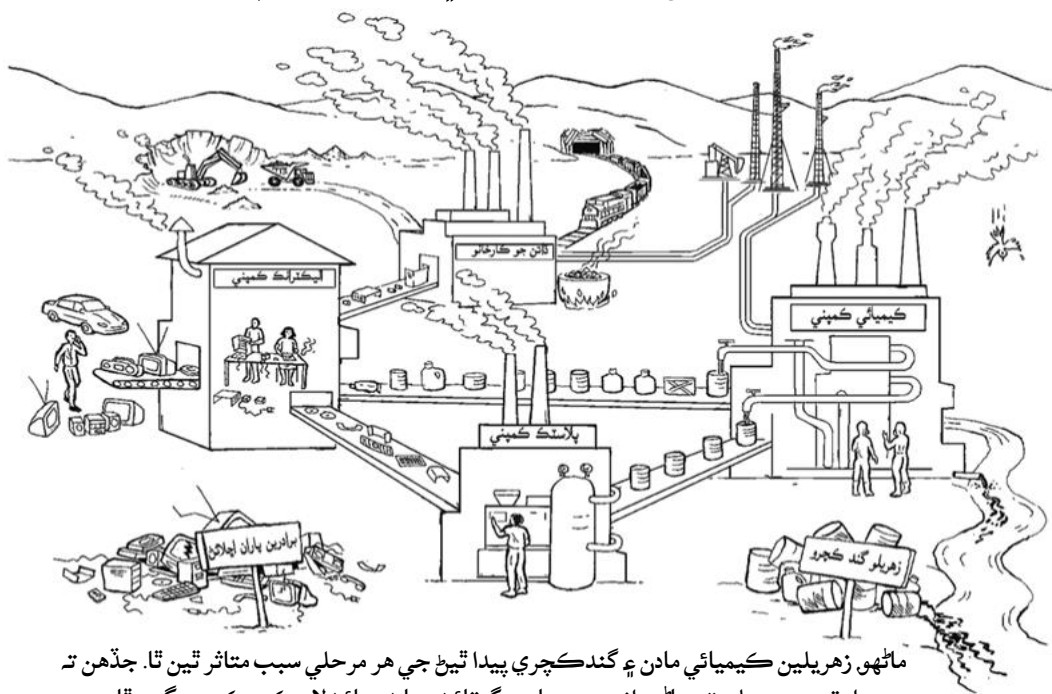
ڪارخانن کي لازمي طور تي بي ضرر
ڪيميائي مانن جي نعم البدلن جو خرچ ڀرڻ
۽ پورهيتن، برادرين ۽ استعمال ڪندڙن لاءِ
سندن صحت ۽ بچاءُ جا بهترين انتظام ڪرڻ
گهرجن.

زهريلي پيداوار ۽ گندڪچري جو ڦيرو

جيتوڻيڪ ڪارخانن زهريلامادا تيار ڪرڻ، استعمال ڪرڻ ۽ گندڪچري پيدا ڪرڻ جا ذميوار آهن تنهن هوندي به اسان مان هر هڪ، اهو چاهي ڪنهن ننڍڙي ڳوٺ جو رهواسي هجي يا ڪنهن وڏي شهر جو عالمي سطح تي اهڙي گندڪچري جي پيداوار ۽ گند سبب متاثر ٿيندو رهي ٿو. پوءِ پلي تي اهي پلاسٽڪ جون ٿيلهيون هجن جيڪي سڄي دنيا جا ماڻهو استعمال ڪندا رهن ٿا (ڏسو ص. 389) يا ڪنهن ڪمپيوٽر، موٽر ڪار يا سيل فون جي تيار ڪرڻ لاءِ ڪيترن مختلف قسمن جا زهريلامادا وڪر ۽ انهن جي پيداوار جا طور طريقا هجن. اسان مان هر هڪ عالمي سطح تي، اهڙي زهريلي پيداوار ڪرڻ ۽ گندڪچري جي ڦيرائيندي رهڻ ۾ شامل آهي.

اليڪٽرانڪس جون شيون ٺاهڻ - ۽ زهريلو گند ڪچرو

ماڻهو زهريلين ڪيميائي مادن ۽ گند ڪچري پيدا ٿيڻ جي هر مرحلي سبب متاثر ٿين ٿا. جڏهن ته اهڙي هر مرحلي تي ماڻهو انهن جي هاڃن گهٽائڻ ۽ پاڻ بچائڻ لاءِ ڪم ڪري سگهن ٿا.

صنعتي غلاظت جا ڪجهه عام ذريعا

تيل صاف ڪندڙ ڪارخانن ۽ بجليءَ جا پاور هائوس هوا، پاڻي ۽ زمين کي زهريلن ڪيميائي مادن ۽ ڳورن ڌاتن رستي غليظ ڪن ٿا. تيل صاف ڪندڙ ڪارخانن لاءِ وڌيڪ ڏسو ص. 513.

سوڊينڊڙ ڪارخانن (smelters) پاري ۽ شيهي جهڙا ڳورا ڌاتو (ڏسو ص. 338 ۽ 357) ۽ ڊاءِ آڪسن جهڙا زهريلو وکر (ڏسو ص. 341) خارج ڪن ٿا.

ڪارخانن پوءِ چاهي ڪهڙي به قسم جا چونه هجن غلاظت پيدا ڪري سگهن ٿا ته ساڳئي وقت پيداوار جا صاف سٿرا طريقا استعمال ڪري اهي سلامتيءَ وارا ۽ بهتر به بڻائي سگهن ٿا (ڏسو ص. 458).

صنعتي گند ڪچري کي گدامڻ سان زهريلو مادا سمي زمين ۽ جر جي پاڻيءَ کي غليظ ڪري ڪيترن سالن تائين سنگين مسئلا پيدا ڪري سگهن ٿا.

انسپيئرٽر / برقي بئيون زهريلو ڪيميائي مادا هوا، پاڻي ۽ زمين تائين رسائين ٿيون (ڏسو ص. 423).

ننڍا ڪارخانن جهڙوڪ: چمڙي رنگڻ، ملمعي ڪاري (electroplating)، پوشاڪون ۽ بئريون ٺاهيندڙ نه رڳو اتي ڪم ڪندڙن ۽ آسپاس ۾ رهندڙن لاءِ غلاظت پيدا ڪن ٿا ته صحت جا سنگين مسئلا به پيدا ڪن ٿا. (ڏسو ص. 459 کان 464)

ملٽري اڏا ۽ جنگي علائقا تباه ڪن غلاظت پيدا ڪن ٿا، جيڪا شعاعن کانوڻي ڊاءِ آڪسن جهڙي به ٿي سگهي ٿي. جيڪا ڪيترن نسلن تائين برقرار رهي سگهي ٿي.

هوا جي غلاظت

هوا ۾ زهريليون گئسون ۽ دڙ / ڊسٽ (جا جزا) شامل ٿي وڃي ته غليظ ٿي وڃي ٿي. جڏهن ته، هوا جي گهڻي ڀاڱي غلاظت، قدرتي پارٽ (تيل، ڪوئلي، ڊيزل ۽ پيٽرول) جي ڀرڻ سبب پيدا ٿئي ٿي. جيڪو اسان انجڻين، ڪارخانن ۽ پاور هائوسن کي هلائڻ لاءِ ڪتب آڻيون ٿا (ڏسو ص. 526). هوا ۽ مينهن رستي پيدا ٿيندڙ غلاظت، اصل هنڌ کان ڪوهين دور پهچي اتي، هر هنڌ جي ماڻهن لاءِ صحت جا مسئلا پيدا ڪري ٿي. عام طور تي هوا جي غلاظت شهرن، صنعتي علائقن، هيٺاهن هنڌن يا اهڙن چوپاسي جي ماڳن، جابلو هنڌن ۽ وسڻين ۾ جتي هوا ڦاسي پوي ۽ سٺي طرح سان گهلي نه ٿي سگهي بدتر ٿئي ٿي.

هوا جي غلاظت ۾ ڪيترائي ڳورا ڌاتو جهڙوڪ: پارو ۽ شيهو (ڏسو ص. 337 کان 340 ۽ 368 کان 370)، پائدار نامياتي غلاظتون (ڏسو ص. 340) ۽ ٻيا به ڪيترائي سلفرڊاءِ آڪسائيڊ جهڙا زهريلو مادا شامل ٿي سگهن ٿا.

جيڪڏهن توهان پنهنجي وسنديءَ جي هوائي غلاظت چڪاسي رهيا آهيو ته توهان لاءِ هوا ۾ موجود ڪيميائي وڪرن جي ڄاڻ رکڻ ڪارائتي ٿئي ٿي. اها ڳالهه ذهن ۾ رکڻ گهرجي ته عام طور تي وڌيڪ ڪارائتي اها ڄاڻ رکڻ ٿئي ٿي ته پاڻ کي ۽ پنهنجي وسنديءَ کي هوائي غلاظت جي هاڃن کان ڪيئن بچائجي، بنسبت ان ڄاڻ رکڻ جي ته هوا ۾ ڇا ڇا موجود آهي.

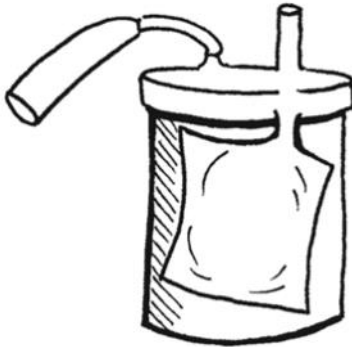
هوا جي غلاظت سبب، صحت جا ڪيترائي سنگين مسئلا پيدا ٿين ٿا. جن ۾ مختلف قسمن جي ڪينسر ۽ ساهه سرشتي جون بيماريون ٿين ٿيون (ڏسو ص. 327 ۽ 331). هوا جي غلاظت سبب تيزابي بارش پيلن، پاڻيءَ جي ذريعن ۽ عمارتن سميت توهان جا ڦڦڙا به تباھ ڪري سگهي ٿي. انهن سڀني ڳالهين کانسواءِ هوا جي غلاظت عالمي تپش جو به هڪ وڏو ڪارڻ آهي (ڏسو ص. 33).

هوائي غلاظت جي چڪاس

هوائي غلاظت جي چڪاس دوران ڏٺو وڃي ٿو ته، ڪهڙو ڪاروبار يا ڪارخانو غلاظت پيدا ڪري رهيو آهي. چڪاس جي اهڙيءَ مهل ۾ ڪيترائي ماڻهو گڏجي اهڙن ثبوتن جي بنياد تي ڪنهن ڪمپني يا ڪارخاني تي غلاظت بند ڪرڻ لاءِ دٻاءُ وجهي سگهن ٿا. هوائي غلاظت جي چڪاس جو ڪم توهان پنهنجن حواسن ۽ عقل رستي ڪري سگهو ٿا. اهو ڏسڻ لاءِ ته هوائي غلاظت جو توهانجي وسنديءَ تي ڪهڙو اثر پئجي رهيو آهي، ان لاءِ وسنديءَ جي ماڻهن کي چئو ته هو جيڪي ڪجهه سنگهڻ، ڏسڻ ۽ ٻڌڻ دوران محسوس ڪن ٿا يا ايئن ئي محسوس ڪن ٿا ان جو هڪ رڪارڊ رکن. ايئن وسنديءَ جا جيترا وڌيڪ ماڻهو ڪندا اوترو غلاظت کي وڌيڪ بهتر طور تي سمجهي، سڃاڻي ۽ ان جي روڪ لاءِ اپاءَ وٺي سگهبا.

بڪيٽ برگيڊ طريقو

ڪي برادريون، هوا جي غلاظت لهڻ لاءِ هڪ آسان ۽ سستو طريقو استعمال ڪن ٿيون جنهن کي ”بڪيٽ برگيڊ“ (The Bucket Brigade) نالي سان سڏجي ٿو. جنهن لاءِ هڪ 5 گالن واري پلاسٽڪ جي بالٽي، جنهن ۾ هڪ وال (valve) ۽ مخصوص ڳوٺري ٿئي ٿي، هوا جي نموني گڏ ڪرڻ لاءِ استعمال ڪئي وڃي ٿي. جڏهن به محسوس ڪيو وڃي ٿو ته هوا ۾ ڪو زهريلو مادو خارج ڪيو ويو آهي يا خاص طور تي تڏهن جڏهن محسوس ڪجي ته هوا ۾ غلاظت شامل آهي تڏهن وال کولي، هوا جو ٿورو مقدار ڳوٺريءَ ۾ ڇوسيو وڃي ٿو. پوءِ بالٽيءَ مان ڳوٺري ڪڍي ڪنهن لئبارٽري کي موڪلي وڃي ٿي ته جيئن هوا ۾ موجود ڪيميائي وڪرن / جزن جي خبر رکي سگهجي (ڏسو ذريعا).

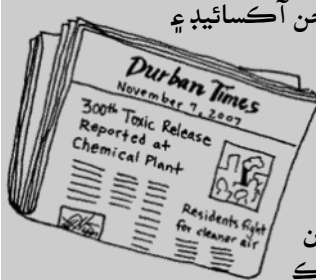
بڪيٽ برگيڊ طريقي سان، لئبارٽريءَ مان هوا جي چڪاس ڪرائڻ هڪ مهانگو ڪم آهي. ڪيترن ملڪن ۾ اهڙن قسمن جون لئبارٽريون موجود نه ٿيون ٿين يا جيڪڏهن هجن به ٿيون ته اهي صحيح طريقي سان چڪاسي نه ٿيون سگهن. تنهنڪري ممڪن ٿي سگهي ٿو ته هوا جو اهڙو نمونو ڪنهن ٻاهرئين ملڪ موڪلڻو پوي ڪيتريون وسنديون، بڪيٽ برگيڊ لاءِ در در وڃي، پارٽين رستي يا ميٽنگون ڪونائي پئسا گڏ ڪن ٿيون.

جڏهن ته ڪيتريون وسنديون، برادرين پاران منظم ٿيندڙ ٻين مشغولين جهڙوڪ: انٽرويو ۽ سروي دوران بڪيٽ برگيڊ جو استعمال ڪن ٿيون ته اهڙي زهريلي اخراج جون خبرون ميڊيا ۽ سرڪار کي به ڏين ٿيون ۽ تيل صاف ڪندڙ ڪارخانن ۽ غلاظت پيدا ڪندڙ ڪارخانن تي زور ڀرين ٿيون ته اهي زهريلي اخراج گهٽائڻ لاءِ سلامتيءَ وارا اوزار / مشينون استعمال ڪن.

گرائونڊ ورڪ جو بڪيٽ برگيڊ

ڏکڻ آفريڪا جو ڏرين (Durban) شهر، چوگرد تيل صاف ڪندڙ ڪمپنين، پاڻيپ لائينن، ڪيميائي مادن جي هڪ وڏي گدام ڪيميائي، ڪپڙي ۽ پني جي ڪارخانن ۽ زهريلي گندڪچري جي ڏيرن ۾ گهيريل آهي. روزانو ڏرين جا شهري، هوا ۽ پاڻي جي غلاظت سميت صحت جي انهن مسئلن سان وڏي پئماني تي منهن ڏيندا ۽ سدائين زهريلن ڪيميائي مادن ۾ وائڪا ٿيندا رهن ٿا. صنعتي حادثا، ٽانڪين جو سمنڊ، پڳل / سمنڊ ٻاڻيپ، باهه لڳڻ، ويجهڻ ويٺلنڊن جو تباهه ٿيڻ ۽ جر جي پاڻي جو غليظ ٿيندو رهڻ تمام عام ڳالهيون آهن.

1999ع ۾ ”گرائونڊ ورڪ“ (Ground Work) نالي هڪ تنظيم جوڙي، ڏرين جي وسندي ۾ رهندڙن جي هوائي غلاظت جي چڪاس ڪرڻ شروع ڪئي. بڪيٽ برگيڊ جو طريقو استعمال ڪندي وسندي جي ماڻهن کي جڏهن به ڪٿي باهه جا الال نظر ايندا هيا، ڪو ڌماڪو ٿيندو هو يا زهريلو ڪيميائي مادو خارج ڪيو ويندو هو ته اهي هوا جي چڪاس ڪندا هيا. هوا جي غلاظت جو ٽيلهيون ٽپاسٽ لاءِ اميريڪا موڪليون وينديون هيون.

ٽپاسٽ مان هوا ۾ موجود زهريلين گئسن جهڙوڪ: سلفر ڊاءِ آڪسائيڊ، نائٽروجن آڪسائيڊ ۽ بينزين تمام گهڻي مقدار ۾ لڌيون ويون. هڪ اسڪول ڀرسان گڏ ڪيل هوا جي نمونن مان خبر پيئي ته ٻارڙا، ايتري گهڻي غلاظت ۾ وائڪا ٿي رهيا هيا، جڏهن ته هوروزانو سڄو سڄو ڏينهن ڪنهن مشغول هاءِ وي تي بيٺا هجن.

تنظيم جي سرگرم ڪارڪنن ٽپاس جا نتيجا سرڪاري عملدارن ۽ غلاظت ڦهلائيندڙ ڪارخانن جي اختيارين کي ڏيکاريا، رٿيدو ۽ اخبارن رستي خبرون ٻڌايون ۽ پنهنجيءَ برادريءَ کي به انهن کان آگاهه ڪيو. تيل جي هڪ سرڪاري ڪمپني جواب ڏنو ته، ٽپاسون صحيح ناهن تنهنڪري هنن هوا جا پنهنجي ليکي نمونا گڏ ڪيا. جڏهن انهن نمونن جي چڪاس ڪئي ويئي ته هوا ۾ زهرن جي اڃان به مٿاهين حد هجڻ جي خبر پيئي!

بڪيٽ برگيڊ واري طريقي سان سڄي ڏکڻ آفريڪا ۾ غلاظت خلاف تحريڪ شروع ڪرڻ ۾ مدد ملي. ماحولياتي انصاف لاءِ هلندڙ تحريڪ جي وڌندڙ دٻاءُ سبب سرڪار کي 2004ع ۾ ايئر ڪوآئلٽي ائڪٽ / هوا جي معيار جو قانون پاس ڪرڻو پيو. ڏرين شهر پڻ پنهنجو هڪ هوا ٽپاسٽ جو سرشتو جوڙيو. ان وقت کانپوءِ هاڻ اتي هوا جي غلاظت ۾ واضح گهٽتائي آئي آهي.

بڪيٽ برگيڊ، برادرين کي وڌيڪ همٿايو، دلير بڻايو ۽ غلاظت ڦهلائيندڙ ڪارخانن کي للڪارڻ لاءِ وڌيڪ قابل بڻائي ڇڏيو. ائين وڌندڙ اعتماد ۽ ويساهه سبب سرڪار سندن ڳالهه ٻڌڻ لاءِ مجبور ٿي پيئي.

جڏهن ته ڏکڻ آفريڪا ۾ غلاظت اڃان به هڪ سنگين مسئلو آهي. چو ته، جيئن جيئن ڪيميائي ڪارخانا، تيل صاف ڪندڙ مشينون ۽ پاڻيپ لائينون پراڻيون ٿينديون پيون وڃن تيئن تيئن حادثن جو خطرو وڌندو پيو وڃي. پر برادرين جي سگهارين تنظيمون وٽ، زهريلين غلاظتن جي نمونن گڏ ڪرڻ جا اوزار هجڻ سبب، ڏرين جي ماڻهن پاڻ کي گهڻو محفوظ ڪري ڇڏيو آهي. ايئن هنن باقي سڄي ملڪ ۽ دنيا جي ماڻهن کي ڪري ڏيکاريو آهي ته ماڻهو مڙي مٺ ٿي ڪارخانن ۽ سرڪار کي غلاظت جي ذميوار قبول ٿي مجبور ڪري سگهن ٿا.

جڏهن ڪو زهريلو مادو خارج ٿيندو رهي

ڪيميائي ۽ تيل صاف ڪندڙ ڪارخانن سميت ٻين ڪيترن ڪارخانن جي حادثن سبب تمام وڏي مقدار ۾ زهريلو ڪيميائي مادو اوجھو خارج ٿين ٿا. تيل صاف ڪرڻ جا ڪارخانه پڻ پنهنجيون مشينون روان دوان رکڻ لاءِ زهريليون گئسون خارج ڪن ٿا. اهڙو زهريلو اخراج ڏانهن جي ڪڪريا باهه جي الڻ جي صورت ۾ به ٿي سگهي ٿو ته اها اوجھو پيدا ٿيندڙ تيز بوءِ به ٿي سگهي ٿي. اهڙي حالت ڪنڊائيندڙ موت مار به ٿي سگهي ٿي.

زهريلي اخراج ۽ ڪيميائي مان جي وهڻ دوران يا وهڻ کان ترٽ پوءِ ماڻهو اهڙا قدم کڻي انهن جي هاڃن کي مختصر عرصي ۾ گهٽائي سگهن ٿا (ڏسو ضميمو A). جڏهن ته، ڊگهي عرصي لاءِ برادريون منظم ٿي ڪارخانن ۽ سرڪار تي سٺي سلامتيءَ جا آيا ۽ ونڻ لاءِ دٻاءُ وجهي سگهن ٿيون.

زهريلي اخراج دوران

- صورتحال مطابق ته توهان ڪيترو ترٽ ان کي منهن ڏئي سگهو ٿا، ورلي چوڊيواريءَ اندر ٿي رهڻ سلامتيءَ وارو سمجهيو وڃي ٿو. جڏهن ته، ٻن قسمن جي صورتحال ۾ جيترو جلد ٿي سگهي اهڙو هنڌ / علائقو ڇڏڻ گهرجي. سڪيا ۽ برادريءَ جي سٺي هنگامي رٿائن سان اهي ڳالهائون سمجهڻ جو ڳوڻن ٿي پون ٿيون ته ڪڏهن اهڙا هنڌ ڇڏڻ گهرجن ۽ ڪڏهن نه.
- اهڙو رڪارڊ به رکڻو جنهن ۾ جنهن ڏينهن اخراج ٿيو ۽ اهو جيسيتائين هلندو رهيو اهو لکندا رهو. ساڳيءَ طرح سان ڪنهن به قسم جي عجيب بوءِ، منظر، آواز، طبعي ردعمل (توهانجي جسم جو پيدا ٿيندڙ احساس)، آسپاس ۾ موجود ٻين ماڻهن ۽ جانورن جو ردعمل به نوٽ ڪندا رهو. اهڙي معلومات اڳتي هلي برادريءَ پاران ڪنيل ڪنهن به قدم ۾ ڪارائتي ثابت ٿي سگهي ٿي.
- جيڪڏهن بنا خوف خطري جي فوتو ڪڍي ۽ وڊيو پري سگهجي ٿي ته ايئن به ڪريو جيڪا اهي اڳتي هلي ثبوت طور ڪورٽ ۾ پيش ڪري يا مهم هلائڻ لاءِ استعمال ڪري سگهو ٿا.

زهريلي اخراج کانپوءِ

- جيڪڏهن ماڻهو ڪيميائي مان ۾ وائڪا ٿيا آهن يا انهن سان لاڳاپي ۾ اچي چڪا آهن تن کي هڪدم ڪنهن ڪلينڪ يا اسپتال پهچائڻ ۾ مدد ڪريو.
- مقامي سرڪار ۽ ميڊيا سان لاڳاپي ۾ اچي ڪين ٻڌايو ته ڪهڙي ماجرا ٿي آهي.
- برادريءَ جي گڏجاڻي ڪري هر هڪ کي اهڙيءَ ڳالهه کان آگاهه ڪريو ۽ منظم ٿي ان جو جواب ڏيو.
- برادريءَ کي همٿايو ته هر هڪ پنهنجا تجربا ۽ احساس ٻڌائي. ايئن ڪرڻ سان ماڻهو اهڙيءَ ماجرا مان پاڻ ٻاهر ڦيرائي ٿيندا ۽ برادريءَ سان يڪجهتي پيدا ٿيندي.

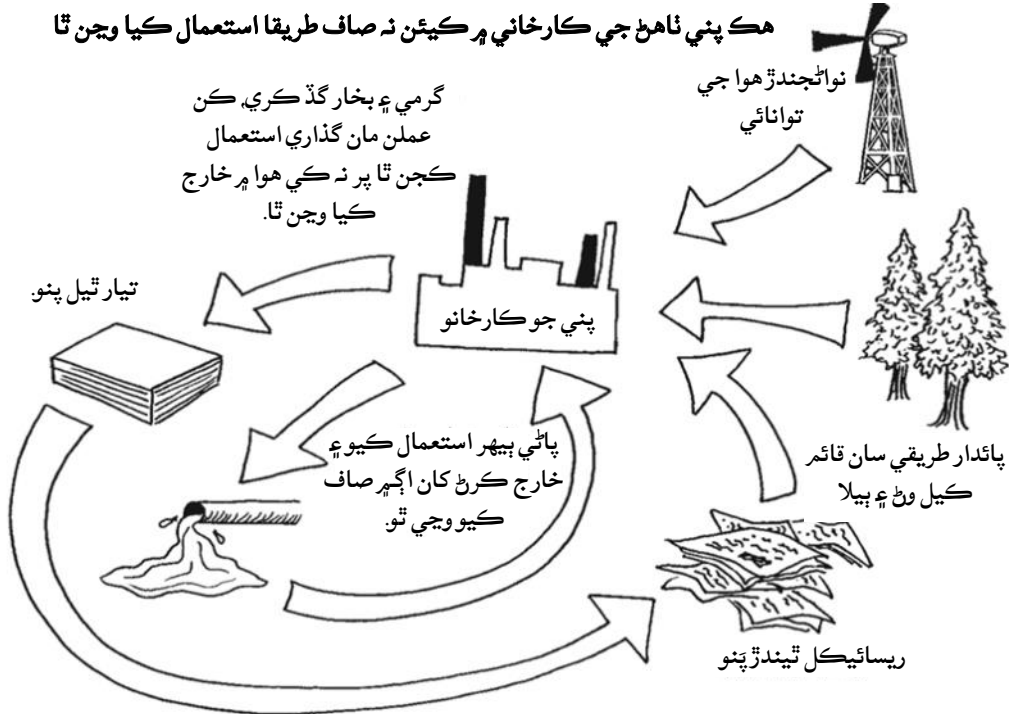
اڱارو	اربع	خميس
14	15	16
	ٻنپهرن جو 2.25 ڪارخاني مان تمام گهڻو دونهون خارج ٿيو ۽ ڪنن انڊن جهڙي بوءِ پيدا ٿي.	
21	22	23

ڪنهن ڪٽلينڊر تي سڌو سنئون اهڙيون
ڳالهائون لکندو رهڻ، زهريلي اخراج جي رڪارڊ
رکڻ جو هڪ سٺو طريقو آهي.

صاف پيداوار

اهڙا ڪيترائي طريقا ۽ ٽيڪنالاجيون موجود آهن جن رستي غلاظت پيدا ڪرڻ کانسواءِ شيون ٺاهي ۽ وڪرو ڪري سگهجن ٿيون. شين جي صاف پيداوار سان نه رڳو ماڻهن جي صحت ته ماحول جي صحت جو به بچاءُ ٿئي ٿو.

هڪ پني ٺاهڻ جي ڪارخاني ۾ ڪيئن نه صاف طريقا استعمال ڪيا وڃن ٿا

پني جي ڪارخاني ۾ وڻ، پاڻي، بجلي ۽ ڪيميائي مادا جهڙوڪ: ڪلورين استعمال ڪيا وڃن ٿا.

پني ٺاهيندڙ گھٽ غلاظت ڪندڙ ڪارخاني ۾ هيٺين سببن ڪري گھٽ غلاظت پيدا ٿئي ٿي:

- گھڻو ريسائڪل ٿيندڙ پني وڻ، پائدار طريقي سان ٿيندڙ پيلن مان حاصل ڪيا وڃن ٿا.
- بجليءَ جهڙي توانائيءَ بجاءِ، جيڪا قدرتي ٻارڻ ۽ تيل رستي حاصل ٿئي ٿي نوائجنڊڙ توانائي (جهڙوڪ: شمسي ۽ هوائي) استعمال ڪئي وڃي ٿي.
- پاڻيءَ جو گھٽ ۾ گھٽ مقدار استعمال ڪيو وڃي ٿو. بار بار استعمال ڪيو صاف ڪري ماحول ۾ واپس ڪيو وڃي ٿو.

ائين ڪيترا ڪارخانا صاف سترن طريقن سان شيون ٺاهي سگهن ٿا. ڪارخانن جي پيدا ٿيندڙ گرميءَ رستي بجلي پيدا ڪري سگهجي ٿي ته هڪ عمل مان گذرڻ دوران پيدا ٿيندڙ گندڪچرو عام طور تي پين شين ٺاهڻ لاءِ استعمال ڪري سگهجي ٿو. صاف ستري طريقي سان شيون ٺاهڻ سان جهڙوڪر غلاظت نه جهڙي پيدا ٿئي ٿي.

جيئن ته اهڙن طريقن ۾ ساڳيو مواد ۽ توانائي ٻيهر استعمال ٿيندي رهي ٿي ان سبب پئسو به بچي ٿو. جيئن عام طور تي ته ڪمپنيون غلاظت جي صفائيءَ تي خرچ نه ٿيون ڪن ۽ نه غلاظت روڪڻ لاءِ ڪوششون ڪن ٿيون پر رهندو هاجو رسائين ٿيون تنهنڪري ضروري سمجهيو وڃي ٿو ته عوامي دٻاءُ رستي يا سرڪاري قاعدن قانونن تحت کين صاف سترن طريقن سان شين ٺاهڻ لاءِ مجبور ڪيو وڃي.

صاف سترن ڪاروبارن کي همٿائڻ

جڏهن ڪاروباري سڀني ۽ پورهيت سمجهن ته ڪيئن نه ڪيميائي مادا ۽ صنعتي ڪپڙو کين ته سڄي برادريءَ کي به متاثر ڪري سگهي ٿو تڏهن اهي عام طور تي شين ٺاهڻ لاءِ ڪتب ايندڙ مواد ۽ طريقن ۾ تبديليون آڻي ڇيهي ڪي گهٽائين ٿا. جڏهن ته ورلي کين، لٽ ۽ چٽ رستي دٻاءُ وجهڻ به ضروري ٿئي ٿو ته جيئن اهڙيون تبديليون آڻي سگهجن جيڪي برادريءَ جي صحت لاءِ بهتر ثابت ٿين ٿيون. اهڙا ڪيترا طريقا آهن جن رستي ڪنهن ڪاروباري اداري کي شين ٺاهڻ جي صاف سترن طريقن جي چونڊ ڪرڻ لاءِ مجبور ڪري سگهجي ٿو.

حڪومت چاهي ته: زهريلن ڪيميائي مانن ۽ شين ٺاهڻ جي خطرناڪ طريقن تي بندش هڻي يا انهن تي اڪ رکي سگهي ٿي، هاجيڪار طريقن رستي ٺهندڙ شين خريد ڪرڻ کان انڪار ڪري سگهي ٿي. اهڙي ڪاروبار لاءِ صاف سترن طريقن سان شين ٺاهڻ لاءِ فنڊ ڏئي سگهي ٿي، صاف سترن طريقن سان شين ٺاهيندڙ تي گهٽ ٽئڪس هڻي ۽ جيڪي هاجيڪار طريقا استعمال ڪن ٿا تن کان وڌيڪ ٽيڪس حاصل ڪري سگهي ٿي.

ماڻهو چاهين ته: پنهنجو پاڻ کي ڪاروباري سڀني ۽ ڪم ڪندڙن کي زهريلن مانن جي خطرن ۽ شين ٺاهڻ جي

صاف سترن طريقن استعمال ڪرڻ جي فائدين بابت تعليم ڏئي سگهن ٿا، ان ڪمپنيءَ جون غلاظت پيدا ڪندڙ شيون وٺڻ ۽ استعمال ڪرڻ کان بائيڪاٽ ڪري سگهن ٿا، کين اهڙن بي ضرر نعم البدلن بابت آگاهه ڪري سگهن ٿا جيڪي زهريلن شين جي ٺاهڻ لاءِ استعمال ڪيا وڃن ٿا ۽ ميڊيا رستي زهريلن طريقن جي استعمال کي ننڍي ۽ شين ٺاهڻ جي غير زهريلن پائدار طريقن کي ساراهي سگهن ٿا.

پورهيت چاهين ته: زهريلن ڪيميائي مانن بابت گهڻو ڪجهه سکي / ڄاڻ حاصل ڪري سگهن ٿا ۽

انهن جي ڪٽڻ ڪرڻ جي احتياطن تي پاڻ عمل ڪرڻ سميت اهي قائدا نافذ ڪري ۽ پورهيتن ۽ برادرين لاءِ پنهنجيءَ يونين جي معاهدن ۾ سلامتيءَ لاءِ درج به ڪرائي سگهن ٿا.

ننڍڙا ۽ صاف ستر ڪاروبار

ورلي، ننڍا ڪاروباري مالڪ چڱيءَ پر سمجهي نه سگهندا آهن ته، ڪيميائي زهريلن مانن ڪيترا نه خطرناڪ ٿي سگهن ٿا. جڏهن اهي ۽ سندن پورهيت زهريلن مانن جو استعمال، ذخيره ۽ غير محفوظ طريقن سان اڪلاءَ ڪن ٿا تڏهن اهي عام طور تي رڳو پئسي، وقت ۽ خرچ بچائڻ جي ڪوشش ڪن ٿا. جڏهن ته اهڙا ڪيترائي ڪاروباري ماڻهو انهن ساڳين وسندين جا رهواسي ٿين ٿا، جن کي هو غليظ ڪندا رهن ٿا جيڪي متاثر ٿيندڙ ماڻهن جا دوست ۽ پاڙيسري هجن ٿا. اهو به ممڪن ٿي سگهي ٿو ته کين صاف سترن طريقن سان شين ٺاهڻ جي ڄاڻ هجي پر سمجهن ٿا ته هو اهڙي تبديليءَ جو خرچ برداشت ڪري نه سگهندا. جڏهن ته وقت گذرڻ سان گڏ، متاثر ٿيل پورهيتن جي صحت ۽ برادريءَ جي ماحول کي رسييل نقصان جي تلافيءَ تي ايندڙ خرچ عام طور تي وقت ۽ پئسي جي لحاظ کان وڌيڪ اچي ٿو بنسبت ان جي بچاءَ ڪرڻ جي.

جڏهن ننڍڙا ڪاروباري شين ٺاهڻ لاءِ صاف ستر طريقا اختيار ڪن ٿا تڏهن اهي سڄي وسنديءَ ۽ پنهنجي ڪاروبار جي آئندي کي ڄڻ ته وڌيڪ پائدار ڪري ڇڏين ٿا.

رڱڻ

رڱڻ (dyeing) لاءِ ڪيترن قسمن جا رنگ، ڳورن ڌاتن ۽ زهريلن ڪيميائي مادن مان ٺاهيا وڃن ٿا. رنگن ٺاهڻ کانپوءِ پيدا ٿيندڙ غلاظت عام طور تي وهائي يا اهڙيءَ غلاظت سان گڏ پوري وڃي ٿي جيڪا خطرناڪ ٿئي ٿي ۽ صاف ڪري نٿي سگهجي.

غلاظت ڪيئن گهٽائجي

ننڍي پئماني تي هلندڙ رڱڻ جي ڪارخانن ۾ هيٺين هدايتن تي عمل ڪرڻ سان هاجيڪار گند غلاظت گهٽائي سگهجي ٿي:

- ڪوشش ڪري وڌ ۾ وڌ زهريلن رنگن جهڙوڪ ائزو (azo) جي استعمال ڪرڻ کان پاسو ڪجي ۽ انهن جا بي ضرر نعم البدل ڪتب آڻجن. ائزو رنگ، ڄاڻي ڄم جا نقص پيدا ڪن ٿا ۽ اهي عام طور تي ڇپائي، ڪپڙي، پني ٺاهڻ، دوائن ۽ کاڌي جي صنعتن ۾ استعمال ڪيا وڃن ٿا.
- زهريلن مادن جو گهٽ ۾ گهٽ مقدار استعمال ڪجي
- رڱجڻ جي پيدا ٿيندڙ ڦوڳ / باقيات کي ٻين شين ٺاهڻ لاءِ استعمال ڪجي
- صفائي لاءِ استعمال ٿيندڙ پاڻي ٻيهر استعمال ڪري رنگ جي ٻي ڪيپ ٺاهجي
- صفائيءَ ڪرڻ لاءِ وڏي پريشر وارا پاڻيپ استعمال ڪجن ته جيئن گهٽ گندو پاڻي پيدا ٿي سگهي
- زهريلن مادن تي نالا لکي، پاڻيءَ جي ذريعن / وهڪرن کان پري محفوظ هنڌن تي رکجن

چمڙي رڱڻ جا ڪارخانا

چمڙي رڱڻ جي ڪارخانن ۾ پاڻي سان گڏ تمام جهجهي مقدار ۾ لوڻ ۽ زهريلن ڪيميائي مادن جهڙوڪ: ڪروميم جي مختلف قسمن جو استعمال ڪيو وڃي ٿو. رڱڻ جي آخر ۾ استعمال ٿيندڙ اهي سڀ ڪيميائي مادا عام طور تي ندين ۽ واھڙن ۾ وهايا وڃن ٿا. نتيجي ۾ آسپاس ۾ رهندڙ وسنديون انتهائي گندو پاڻي پيئن ٿيون. ٿورڙي وقت ۾ اهڙن زهريلن مادن سبب برنڪائٽس (ساهه نليءَ) ۽ سهڪي سميت ساهه جون پيون بيماريون ۽ ڳچ وقت کانپوءِ ڄاڻي ڄم جا نقص ۽ مختلف قسمن جي ڪينسر ٿي سگهي ٿي.

غلاظت ڪيئن گهٽائجي

چمڙي رڱڻ جي ڪن ڪارخانن ۾ بي ضرر يا گهٽ زهريلا طريقا استعمال ڪيا وڃن ٿا. رڱڻ جي رسمي طريقن ۾ جانورن جي عضون جهڙا هاجيڪار ۽ صاف سٿرا طريقا استعمال ڪيا وڃن ٿا. چمڙي رڱڻ لاءِ ڪروميم استعمال ڪندڙ ڪارخانا، اهڙا طريقا ڪتب آڻي سگهن ٿا جن رستي ڪروميم ريسائڪل ڪري گهٽ ۾ گهٽ استعمال ڪئي وڃي ٿي ته جيئن گهٽ غلاظت پيدا ٿي سگهي. هن طريقي سان خرچ گهٽ اچي ٿو ته غلاظت به گهٽ پيدا ٿئي ٿي. چمڙي رڱڻ جي ڌوپ ۾ ڪم ايندڙ پاڻي ريسائڪل ڪري ته غليظ پاڻي کي ضايع ڪرڻ کان اڳ ۾ صاف ڪري سگهجي ٿو.

چمڙي رڱڻ جي کارخانن ۾ صاف سٿريون شيون ٺاهڻ

میکسیکو جو شهر لیون (Leon) چمڙي جي اعليٰ قسم جي بوتن ٺاهڻ سبب مشهور آهي. جيتوڻيڪ اتي چمڙي رڱڻ جا کارخانا ننڍا پر آبادي جي معاشي خوشحالي لاءِ اهم آهن. بدقسمتيءَ سان ڪلال / چمڙو رڱيندڙ پيدا ٿيندڙ گندڪچرو سٿرون سڌو پاڻيءَ ۾ وهائي ڇڏيندا هيا، جنهن سبب سنگين بيماريون پيدا ٿينديون هيون.

پر جڏهن لیون ويجهو هڪ ویتلنڊ تي غلاظت سبب هزارين پکي مري ويا ته مقامي واپاري تنظيم جيڪا ڪلالن جي نمائندگي ڪندڙ هئي غلاظت گهٽائڻ جي اهڙي طريقن ڳولڻ ۽ متعارف ڪرائڻ جي ڪوشش ڪئي جن سان سندن ڪاروبار متاثر ٿي نه سگهي. ان کانپوءِ کين صاف سٿرن طريقن رستي شين پيدا ڪرڻ جو احساس ٿيو.

ان کانپوءِ ڪيترن سالن تائين اها واپاري تنظيم غلاظت گهٽائڻ لاءِ ڪلالن جي مدد ڪندي رهي ۽ ڪيترن ڪلالن پنهنجا طريقا تبديل ڪري ڇڏيا. هنن ايئن رڳو پيئڻ جو پاڻي بچائڻ يا لاڏاڻو پکين بچائڻ لاءِ نه ڪيو پر ان سبب پڻ ڪيو جو هنن ڏٺو ته صاف سٿرن طريقن سان شيون ٺاهڻ سان هو پئسو بچائي ۽ اعليٰ معيار جو چمڙو تيار ڪري سگهن ٿا.

آفريڪا ۽ ايشيا جي ڪلالن، اقوام متحده جي صنعتي ترقياتي اداري / يونيڊو (UNIDO) سان گڏجي ڪلالڪي ڪم ۾ ڪتب ايندڙ ڪيميائي مادا گڏ ڪرڻ ۽ وري استعمال ڪرڻ جي مختلف طريقن ڳولڻ تي ڪم ڪيو. يونيڊو جي صاف سٿرين شين جي پيدا ڪرڻ جي هن رٿا مان ظاهر ٿيو ته، ڪلالڪي ڪم سبب پيدا ٿيندڙ ڌڪاڻي کان مٿي غلاظت کي، قدرتي وسيلن جو ڌيان ۽ ڪاريگريءَ سان استعمال ڪرڻ رستي گهٽائي سگهجي ٿو. يعني ته گهٽ مقدار ۾ ۽ خبرداريءَ سان ڪتب آڻڻ رستي.

لیون جي ڪلالن، يونيڊو جي رٿا مان گهڻو ڪجهه سکيو ۽ صاف سٿرن طريقن سان شيون ٺاهڻ شروع ڪيون. ان لاءِ هنن اڳ ۾ هڪ نئون طريقو استعمال ڪيو جنهن سان وڌيڪ ڪروميم چمڙي سان لاڳاپي ۾ آيو ٿي ۽ ان جي گهٽ ۾ گهٽ غلاظت پيدا ٿي ٿي. ان کانپوءِ هاجيڪار ڪيميائي مادن بجاءِ، رڱيندڙ تب ۾ چمڙي کي نرم ڪرڻ لاءِ هڪ انزائم (هڪ اهڙو قدرتي وکر جيڪو ڪيميائي تبديليون پيدا ڪري ٿو) استعمال ڪئي ويئي. اهڙن ڪن ڪلال خانن ۾ جتي گهٽ معياري چمڙو ٺاهيو ٿي ويو اتي نباتاتي رڱڻ جو طريقو استعمال ڪيو ويو بجاءِ ڪروميم جي جيڪو رڱڻ جو هڪ تمام زهريلو ۽ مهانگو وکر آهي.

جن ڪلالن وٽ، ڪروميم جو ڪو نعم البدل موجود ٿي نٿي سگهيو تن اهو پهرئين دفعي جي استعمال ڪرڻ کانپوءِ اڇلائڻ بجاءِ ٻيهر استعمال ڪيو. ساڳيو طريقو ڪيميائي مادن سان ڀريل پاڻيءَ جي وڏي مقدار لاءِ پڻ استعمال ڪيو ويو. ڪن ڪلالن ته گندي پاڻيءَ کي صاف ڪرڻ جو نظام جوڙي اهڙي پاڻيءَ کي صاف ڪري ٻيهر استعمال ڪرڻ شروع ڪيو جنهن سان پاڻيءَ جي ذريعن جو بچاءُ پڻ ٿي سگهيو.

هاڻ لیون جي ڪلالن کي، صاف سٿرن طريقن سان چمڙي رڱڻ جا طريقا اچي ويا آهن. جي کائڻن پچندو ته اهي نوان طريقا ڇو ٿا استعمال ڪن ته هو توهان کي اهوئي جواب ڏيندا ته جيئن پاڻيءَ جو بچاءُ ڪري سگهجي. ساڳئي وقت هو اڳ جي پيٽ ۾ هاڻ ٿورڙي خرچ سان اعليٰ قسم جو چمڙو پڻ تيار ڪري رهيا آهن.

صاف سٿري پيداوار جو مزو

اميريڪا جي سان فرانسسڪو شهر جي ٽڪرين تان ڏسڻ ۾ ايندڙ دلڪش منظر سڄيءَ دنيا جي سياحن کي موھت ڪندا رهن ٿا. اتي موجود ننڍا ريسٽورانٽن ۽ ڪيترن ئي ڪافين ۽ ڊيٽرڊ ڪيٽريڪس جي رڳو پيدا ٿيندڙ گندي تيل هڪ اهڙو مسئلو پيدا ڪري وڌو جنهن سبب ڪيترن ئي بند ٿي وينديون هيون ۽ شهر جي صفائيءَ تي گهڻو پئسو خرچ ڪرڻو پوندو هو. شهر جي قاعدن موجب سڀني ريسٽورانٽن کي گريس ٽرپ (grease trap) استعمال ڪرڻي هئي ته جيئن تيل، ڪسپين ۽ ٻيو ڪو به شئي نه سگهي. پر جيئن ته اهڙا گريس ٽرپ صاف ڪرڻ مهانگا ٿي پيا تنهنڪري ڪيترا ننڍا ريسٽورانٽ، جن جا مالڪ پناهگير هيا، ايترو خرچ برداشت ڪري نٿي سگهيا.

سان فرانسسڪو جي پبلڪ يوٽيلائيزيشن ڪميشن جي، شهر جي ڪسپين جي انچارج فيصلو ڪيو ته صحيح طريقي سان تيل نه اڪلائڻ تي ريسٽورانٽن تي وڏا وڏا ڏنڊ هڻڻ بجاءِ هوان جو کين اپاءُ ٻڌائيندا ۽ گندو تيل گڏ ڪري ان رستي شهر جون بسون هلائيندا!

جڏهن ڊيزل انجنيون متعارف ڪرايون ويون هيون ته اهي نباتاتي تيل تي هلنديون هيون. جيئن ته پيٽرول سستو ۽ جام هوندو هيو يا ان جو ڪاروبار ڪندڙ ڪمپنيون طاقتور هونديون هيون ان سبب گهڻين ڊيزل انجنيون پيٽرول استعمال ڪرڻ شروع ڪيو. پر هاڻ، غلاظت جي سنگين مسئلي ۽ عالمي تپش، جنهن جو ڪارڻ پيٽرول جو استعمال آهي هڪ دفعو وري نباتاتي تيل استعمال ڪرڻ شروع ڪيو آهي. جو اهو صاف سٿرو ته سستو به آهي.

ڊيزل انجن ۾ ڪجهه تبديليون آڻي، نباتاتي تيل استعمال ڪري سگهجي ٿو يا اهڙي تيل کي ”بايوڊيزل“ (biodiesel) ۾ مٽائي سئون سڌو گاڏين ۾ استعمال ڪري سگهجي ٿو. بايوڊيزل جي سٺين سڌي استعمال ڪرڻ سان هوائي غلاظت گهٽجي ٿي جيڪا دم/سهي ۽ ڪينسر جو ڪارڻ ٿئي ٿي ۽ عالمي تپش پيدا نٿي ڪري ته ٻين قسمن جي ٻارڻن جهڙوڪ قدرتي گئس جي پيٽ ۾ سستي پڻ ٿئي ٿي.

گندي تيل مان ريسائڪل ڪري ٺاهيل بايوڊيزل ان تيل کان مختلف ٿئي ٿو جيڪو نوان فصل پوکي تيار ڪيو وڃي ٿو جو ان جي غلاظت ڪسپين ۾ وهائڻ بجاءِ استعمال ڪري سگهجي ٿي. اهڙي صاف سٿري پيداوار جي استعمال ۾ آڻڻ لاءِ سان فرانسسڪو جي پبلڪ يوٽيلائيز ڪميشن، اتان جي مختلف ٻولين ڳالهائيندڙن ترجمانن جون خدمتون حاصل ڪري ريسٽورانٽ گهمي ڏنا ۽ گندو تيل گڏ ڪيو. ريسٽورانٽن جي مالڪن کي پنهنجي

تيل جي اڪلائڻ تي هارڻ پئسو

خرچ ڪرڻو ٿو پوي، شهر ۾ ورلي

ڪي ڪسيون بند ٿين ٿيون ۽

کين بسون هلائڻ لاءِ سستو پارٽ به

حاصل ٿئي ٿو.

هارڻ سان فرانسسڪو جي روڊن

رستن تي ٽرئفڪ جي ڌپ بجاءِ

رڌل گاڏي جي خوشبوءِ اچي ٿي

جنهن سان اڳي کان وڌيڪ

سياح ريسٽورانٽن ۾ اچن ٿا.

زهريلن غلاظتن جي اڪلائڻ جا هاڃيڪار طريقا

جيڪي ڪمپنيون شين ٺاهڻ جا صاف سٿرا طريقا استعمال نه ٿيون ڪن اهي عام طور تي گهڻيون زهريليون غلاظتون پيدا ڪن ٿيون ڪيترن ڪارخانن جهڙوڪ: ڪيميائي صنعتون، ڪاٺيون ڪوٽيندڙ ۽ تيل جي صنعتن جو زهريلو ڪچرو هڪ وڏي پيداوار ٿي سگهي ٿي!

جيئن ته اهڙيون زهريليون غلاظتون انتهائي مهانگيون ٿين ٿيون ۽ انهن جو سلامتيءَ واري طريقي سان اڪلاءَ ڪرڻ ڏکيو ٿي سگهي ٿو تنهنڪري غلاظتن کي خطرناڪ طريقي سان اڇلائڻ هڪ عام ڳالهه آهي ۽ ان ۾ به حيران ٿيڻ جي ڳالهه ناهي ته گندغلاظت جو هڪ اهڙو ڏير عام طور تي غريب وسندي جي صحت جي مسئلن ۾ مبتلا رهندڙ ماڻهن لاءِ بيماريون پيدا ڪرڻ جو هڪ ذريعو ٿئي ٿو.

هاڻ، وڌ کان وڌ ڪاروبارين کي منظم ڪري انهن جي سڄي گندي غلاظت يا ان جي ڪجهه حصي کي ريسائڪل ڪري منجھائڻس زهريلامادا خارج ڪيا وڃن ٿا. جڏهن ته، اهڙيون ماحول - دوست سرگرميون جهڙوڪ: ريسائڪلنگ به خبرداريءَ سان ڪرڻ گهرجي ته جيئن زهريلي مواد سبب پورهيتن ۽ ماحول کي ڇيهورسي نه سگهي. اها پڪ ڪرڻ ته صنعتون ۽ ڪارخانا غلاظتن جو ذميواريءَ سان اڪلاءَ ڪن ٿا، ان حل جو به رڳو هڪ حصو آهي. جڏهن ته حقيقت ۾، زهريلي غلاظت جي مسئلي کي ختم ڪرڻ لاءِ اسان کي اوس ڪارخانن/صنعتن جي طريقن ۾ تبديلي آڻڻي پوندي جنهن جو هڪ سلامتيءَ وارو اهڙو طريقي آهي ته شروعات ۾ ئي اهڙي غلاظت پيدا نه ڪجي.

آفريڪي اسٽاڪ پائيل پراجيڪٽ

دنيا جي وڏين وڏين ڪمپنين ۽ ترقياتي ادارن، ڪيترن ڏهاڪن کانوئي آبادگارن ۾ جيتمار دوائن جي استعمال ڪرڻ جو جنون پئي پيدا ڪيو آهي ته جيئن، بڪ جو ڪنهن حد تائين اپاءُ وٺي سگهجي. جڏهن ته هاڻ، ڪيترن ئي سائنسدانن ۽ آبادگارن تسليم ڪيو آهي ته، پيسٽيسائيڊون مسئلا حل ڪرڻ بجاءِ وڌيڪ پيدا ڪن ٿيون ته پوءِ اهڙيون موتمار ڪيميائي دوائن کير اڪلائيندو؟ ۽ ايئن ڪهڙي سني طريقي سان ڪري سگهيو؟

آفريڪا جي مڙني ملڪن ۾ 50,000 تنن کان مٿي اهڙيون پيسٽيسائيڊون ۽ زهريلو گند، سمندڙ ڳرندڙ دهن ۾ موجود آهي جن جو اڃان تائين استعمال به نه ڪيو ويو آهي. اهڙن زهريلن مادن جي صفائيءَ ۽ وڌيڪ زهريلن مادن کي ڏيڻ جي صورت ۾ نڌڻڪو نه اڇلائڻ کان بچائڻ لاءِ سرڪاري ۽ عالمي ادارن گڏجي، آفريڪن اسٽاڪ پائيلس/آي ايس پي پروگرام (ASP) جوڙيو آهي.

اي ايس پي ۾ موجود مختلف ڌڙن جي ماڻهن وٽ، گند غلاظت صاف ڪرڻ جا مختلف ويچار آهن. ڪن جو چوڻ آهي ته، ان جو سستو ۽ سولو طريقو ان کي ساڙي ڇڏڻ آهي، جنهن لاءِ عالمي بئنڪ ۽ ڪيتريون رياستون، برقي بئيون ناهي رهيون آهن. ٻين ڌڙن جو چوڻ آهي ته، انهن جي ساڙڻ سان هوا ۽ پاڻيءَ ۾ وڌيڪ زهريلامادا خارج ٿيندا ۽ ان بجاءِ وڌيڪ سلامتيءَ وارا طريقا ڏسين ٿا. جڏهن ته حقيقت ۾ اڃان تائين هڙني ڪيميائي مادن کي ضايع ڪرڻ جو ڪوبه سلامتيءَ وارو طريقو موجود ناهي. اهڙا سلامتيءَ وارا طريقا ساڙڻ جي ڀيٽ ۾ وڌيڪ مهانگا ۽ گملاٽنا هوندا.

جيتوڻيڪ اي ايس پي هن مسئلي کي حل ڪرڻ لاءِ ڪوششون ڪري رهي آهي تنهن هوندي به زهريلامادا، هوا ۽ جڙ جي پاڻيءَ سان ملي رهيا آهن. اهي زهريلامادا ۽ انهن سبب پيدا ٿيندڙ بيماريون ۽ ترقياتي ادارا، انهن هاڃيڪار عطين جو هڪ حصو آهن جيڪي انهن تيار ڪيا آهن ۽ انهن جي استعمال ڪرڻ کي فروغ ڏنو آهي.

بئٽريون ريسائیکل ڪرڻ

موٽر گاڏين ۾ استعمال ٿيندڙ عام شيهي ۽ تيزاب واريون بئٽريون ريسائیکل ڪري منجهائن موجود ڌاتو ڪڍبا وڃن ٿا. گهڻن هنڌن تي اهڙو ڪم منظم صنعتي طريقن بجاءِ گهرن ۽ دڪانن تي غير سائنسي طريقن سان ڪيو وڃي ٿو. ايئن بئٽري جي ريسائیکل ڪرڻ سان شيهي جي سنگين غلاظت پيدا ٿئي ٿي ۽ صحت ۽ ماحول کي ڇيهو پهچي ٿو. مختصر عرصي دوران شيهي جي وڏي مقدار ۾ واکي ٿيڻ سان التيون، دست، ڳڙيون (جهٽڪا)، سڪتو پيدا ٿئي ٿو ته ماڻهو مري به سگهي ٿو (ڏسو ص. 368 کان 370).

ڪيترن هنڌن تي ننڍيون بئٽريون کولي منجهائن ڪارو پاڻوڊر ڪڍي رنگن، رڱڻ، مس ۽ هارسينگار جي شين ٺاهڻ لاءِ استعمال ڪيو وڃي ٿو جيڪو گهڻو خطرناڪ ٿئي ٿو جو ڪنڊيمير، شيهي، جست، پارِي ۽ ٻين ڳورن ڌاتن جو ٺهيل ٿئي ٿو. اهڙي پاڻوڊر کي دستانن ۽ مڪوٽن يا ماسڪ کانسواءِ هٿ نه لائڻ گهرجي، سلامتيءَ واري طريقي سان اڪلائڻ گهرجي ۽ ڪڏهن به ٻيهر استعمال نه ڪرڻ گهرجي.

هاڃو گهٽائڻ

بئٽرين ۾ موجود زهريلن مادن سان واکي ٿيڻ جي خطرن کي گهٽائڻ لاءِ بئٽريون ٺاهيندڙن کي، استعمال ٿيل بئٽريون گڏ ڪري پڪ ڪرڻ گهرجي ته اهي صحيح ۽ سلامتيءَ وارن طريقن سان ريسائیکل ڪيون وڃن ٿيون. ڪيترن ملڪن ۾ بئٽرين جي سلامتي وارن طريقن سان ريسائیکل ڪرڻ جا قانون مروج آهن.

اليڪٽرانڪس جي ري سائیکلنگ

ڪمپيوٽر، ٽي وي، موبائيل فون ۽ رٽيبي جهڙيون شيون ٺاهڻ لاءِ وسيلن جي وڏي مقدار ۾ ضرورت ٿئي ٿي. اليڪٽرانڪس جي اهڙن اوزارن ۾ ڪيترائي زهريلامادا جهڙوڪ: شيهو، ڪيڊمير، بئريمر، پارو ۽ باهه لاءِ مزاحمت رکندڙ وکر، فليمر رٽارڊنٽ (ڏسو ص. 372)، پي وي سي، ۽ پي وي سي پلاسٽڪ (ڏسو ص. 341) گهربل ٿين ٿا.

اليڪٽرانڪس جون بيڪار شيون آخر ۾ گند جي ڍيرن ۾ انٽ ڪن ٿيون، جتي منجهائن زهريلامادا سمي، جَر جي پاڻيءَ ۾ پهچن ٿا يا اهي اگهاڙن هٿن يا خطرناڪ ڳاريندڙ مادن جي مدد سان الڳ الڳ ڪري انهن جو سامان ۽ پرڙا ٻيهر استعمال ڪيا وڃن ٿا. جنهن سبب

ريسائیکل ڪرڻ جو ڪم ڪندڙ فرد، صحت جي سنگين مسئلن جو شڪار ٿين ٿا ته اهڙا زهريلامادا ٻين شين سان به ملائين ٿا جيڪي اڳتي هلي صحت جا وڌيڪ مسئلا پيدا ڪن ٿا.

انهن سڀني جو سلامتيءَ وارو اپاءُ، اليڪٽرانڪس ٺاهيندڙ ڪمپنين جو انهن جي ريسائیکلنگ ڪرڻ جي ذميواري کڻڻ ۽ پنهنجين شين ۾ اهڙو گهٽ ۾ گهٽ هاجيڪار مواد جيڪو گهڻو وقت هلي سگهي استعمال ڪرڻ آهي. جڏهن ته اليڪٽرانڪس جون شيون خريد ۽ استعمال ڪندڙن کي اهڙي هاجيڪار غلاظت گهٽائڻ لاءِ انهن جي خراب ٿي پوڻ جي حالت ۾ انهن جي مرمت ڪرائڻ آهي بجاءِ ان جي ته اهي اڇلائي ڇڏجن.

مڪوٽو، دستانا ۽ بچاءُ جون اهڙيون ٻيون شيون استعمال ڪرڻ سان، ڪمپيوٽر ريسائیکل ڪندڙ محفوظ رهن ٿا.

زهريلو واپار

جڏهن ڪنهن هڪ ملڪ کان ٻئي ملڪ ڪو زهريلو مواد، گند، غلاظت ۽ هائيڪار مادو موڪلجي ٿو ته ان کي **زهريلو واپار** (toxic trade) سڏجي ٿو. ڇاڪاڻ ته امير ملڪ هميشه اهائي ڪوشش ڪن ٿا ته سندن گندغلاظت کي پري اڇلايو يا ذخيرو ڪيو وڃي ۽ جيئن ته غريب ملڪن جون حڪومتون عام طور تي انهن کي روڪڻ ۾ بيوس ٿين ٿيون تنهنڪري گهڻي ڀاڱي زهريلي واپار جو مقصد، امير ملڪن ۽ امير وسندين جو ڪن ڦٽ غريب ملڪن ۽ غريب وسندين ۾ گدامڻ ٿئي ٿو.

جيتوڻيڪ بين الاقوامي معاهدن هيٺ، صحت ۽ ماحول جو بچاءُ ڪرڻو آهي تنهن هوندي به زهريلن مادن جو ڪاروبار هڪ عالمي ڌنڌو ٿي پيو آهي. تماڪ، پيسٽيسائيڊون، ڇي اي ڪاڌا، ائسبيسٽوس، شيهي گاڏڙ پيٽرول، اليڪٽرانڪس سميت ڪيتريون هائيڪار شيون امير ملڪن کان غريب ملڪن ڏانهن عام جام موڪليون وڃن ٿيون.

ڪن قسمن جي زهريلي واپار تي عالمي بندش آهي (ڏسو ص. 467). جيئن، ڪيترن انساني صحت ۽ حقن لاءِ وڙهندڙن کي ڄاڻ آهي ته قانون رڳو تڏهن ئي بچائي سگهي ٿو جڏهن ماڻهو منظم ٿي ان تي عمل ڪرائين ٿا.

پنهنجي زهريلي غلاظت کڻو ۽ گهر وڃو

خيان سي (Khian Sea) نالي هڪ سامونڊي جهاز 14,000 تن زهريلي رڪ سان پر جي اميريڪي شهر فلاڊيلفيا مان ان ارادي سان لنگر ڪنيو ته اميريڪا کان ٻاهر جتي به ڪوهنڌ نظر اچي، اتي اها زهريلي رڪ ڦٽي ڪجي. پر اهو جهاز جتي به ويو ٿي ته ماڻهن اعتراض واري ٿي.

سڀ کان اڳ اهو جهاز بهاما ۽ پوءِ ڊومينيڪن ريپبلڪ ويو. پر انهن ملڪن به سندن زهريلي غلاظت لاهڻ تي اعتراض ڪيا. پوءِ هونڊورس، برمودا، گني بسائو ۽ نيڊرلنڊس ائٽيليس جو رخ ڪيو پر ڪنهن به ملڪ زهريلي رڪ پنهنجين حدن ۾ لاهڻ جو راضيو نه ڏيکاريو.

رڪ مان جان ڇڏائڻ جي پريشانيءَ ۾ جهاز جو عملورڪ بابت هميشه ڪوڙ ڳالهائيندو رهيو. ڪڏهن چوندو ٿي رهيو ته، اهو اڏاوتي مواد آهي يا روڊ جو پراڻو. پر ماحول دوست سرگرم ڪارڪن ان جهاز کان اڳ هيلندا هر ملڪ کي اهو ٻڌائيندا ۽ هوشيار ڪندا ٿي رهيا ته اصل ۾ رڪ ۾ ڇا آهي. ايئن ڪنهن به ملڪ رڪ وٺڻ تي راضيو نه ڏيکاريو سواءِ هٽي جي. اتي جي اميريڪي پٺو حڪومت اهو چئي رڪ پنهنجي ملڪ ۾ لاڻي ته، ”ڀاڻ“ آهي. رڪ جا 4000 تن گوناڻيوس (Gonaives) ڳوٺ جي ساحل تي لاڻا ويا.

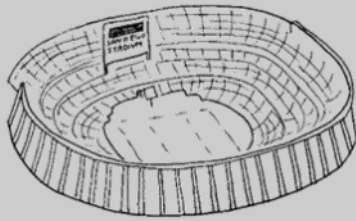
ٿورڙي وقت اندر عوامي واکن، هاڻي جي آفيسرن کي اها ڳالهه مڃرائي ته اهو ڀاڻ ناهي جيڪو ڪين ڏيڻ لاءِ لاتو ويو آهي. آفيسرن غلاظتي رڪ جهاز ۾ واپس ڪرڻ جو حڪم ڏنو پر خيان سي اڳ رات جي وڳڙي ۾ لنگر ڪئي چڪو هيو. ايندڙ 2 سالن دوران خيان سي هڪ ملڪ کان ٻئي ملڪ تائين هلندو باقي زهريلي رڪ جا 10,000 تن لاهڻ جي ڪوشش ڪندو رهيو. ايتري قدر جو جهاز جي عملي کي، جهاز جي نالي مٿان رنگ ڪري اهو لڪائڻ لاءِ پٽ چيو ويو. تنهن هوندي به هو پٽي ڪنهن ملڪ جي اکين ۾ سرمو وجهي، زهريلو مال لاهڻ ۾ ڪامياب ٿي نه سگهيا.

اڳتي هلي جهاز جي عملي تسليم ڪيو ته غلاظتي رڪ جو هڪ وڏو مقدار هندي وڏي سمنڊ ۾ اڇلايو ويو آهي. جڏهن ته آخر ۾ باقي بچيل زهريلي رڪ جا 2000 تن واپس فلاڊيلفيا جي ڪاهي ۾ اڇلايا ويا. جنهن لاءِ ماحول دوست سرگرم ڪارڪنن جي سالن جي ڪوشش ۽ همت کي ساراهڻ کانسواءِ رهي نٿو سگهجي.

شھري اڏاوتن سان زھريلو گندڪچرو لھي سگھجي ٿو

بدقسمتيءَ سان زھريلِي گندغلاظت کي نظر انداز ڪرڻ سان اھا ختم ٿي نٿي وڃي. جڏھن شھرن ۾ نيون رٿائون شروع ڪيون وڃن ٿيون ته ماڻھو نون مارڪيٽن، گھرن، وندر ورونھن جي ماڳن اڏجڻ ۽ نوڪرين حاصل ڪرڻ سبب گھڻو خوش ٿين ٿا. خاص طور تي جڏھن اھي رٿائون، اھڙن ماڳن تي شروع ڪيون وڃن ٿيون جتي، اڳ ۾ ڪو ڪارخانو يا ملٽري بينڪ ھجي، تڏھن ماڻھن کي لازماً ان ڳالھ کان خبردار رھڻ گھرجي ته اھو ڪنھن زھريلِي گندغلاظت جو گدام نه ٿي ويو آھي. جيڪڏھن ٿي ويو آھي ته اڳ ۾ زھريلِي غلاظت جو صحيح طريقي سان اُڪلاءُ ڪجي.

ھڪ صحت گھر اڏڻ

جڏھن اميريڪا جي شھر، سان ڊيآگو (San Diego) ۾ ھڪ نئون اسٽيڊيم اڏجڻ شروع ٿيو ته، سان ڊيآگو پادريس جي بيس بال ٽيم جا شيدائي تمام گھڻا خوش ٿيا ته ھاڻ نئين اسٽيڊيم ۾ رانديون سٺيءَ طرح سان ڏسي سگھبيون ۽ نئين اڏاوت ٿيڻ سبب وسنديءَ جي ڪيترن ماڻھن کي نوڪريون ملنديون. پر انوائرنمينٽ امپيڪٽ اسيسمينٽ (EIA) مان خبر پئي ته ان رٿا سبب ماحول ۽ ماڻھن جي صحت تي پڻ خراب ۽ خطرناڪ اثر پوندا.

چو ته، اھو ماڳ زھريلن ڪيميائي مادن سبب غليظ ٿيل ھو. رٿا ھيٺ اھڙي سڄي زھريلِي زمين کوٽي ۽ شھر جي وچ ۾ ساڙي ختم ڪرڻي ھئي. اتان جي ھڪ مقامي تنظيم اي ايڇ سي (Environmental Health Coalition) کي خبر ھئي ته ايئن ڪرڻ سان صحت جا سنگين مسئلا پيدا ٿيندا تنھنڪري ھنن سڄي برادريءَ کي منظم ڪري ان ماڳ جي نعم البدل جي گھر ڪئي.

اي ايڇ سي ۽ برادريءَ، شھري آفيسرن کي اھا رٿا رد ڪرڻ لاءِ چيو پر سندن ڳالھ ٻڌي ان ٻڌي ڪئي ويئي. برادري 100 کان مٿي رھواسين کي منظم ڪري اسٽيڊيم اڏجندڙ ماڳ تي احتجاج ڪيو. جڏھن مقامي ميڊيا ان ڳالھ کي کنيو ته ايئن لڳو ڇڏ ته، سان ڊيآگو پادريس کي پنھنجن مداحن جي ڪا پرواھ ٿي ناھي. ستت ئي پوءِ ٽيم وارن ان ڳالھ تي متفق ٿي زھريلِي زمين مان جان چڏائڻ جو ڪوبو طريقو ڳولھڻ جي ڪوشش ڪئي.

اي ايڇ سي اھو به واضح ڪري ٻڌايو ته، نئين اسٽيڊيم ٺھڻ سان ڪيئن نه آمدرفت ۽ ھوائي غلاظت سميت آسپاس ۾ رھندڙ ٻارڙن ۾ سھڪي جي بيماريءَ ۾ واڌارو ٿيندو. ڪيترن سالن جي صلاحن ۽ ميتنگن کانپوءِ اي ايڇ سي پنھنجي سھڪار سان ھڪ نئين صحتمند عمارتي رٿا تيار ڪرائي.

ھروپر وائڻ به ناھي ته جڏھن عوامي صلاح مشورا ڪيا وڃن ۽ اي آءِ بي ڪئي وڃي ته ان سان اھڙي رٿا ڪنھن قسم جي ھاجي کان پاڪ صاف ٿي وڃي ٿي. سان ڊيآگو اسٽيڊيم جي حوالي سان معمار چاھين پيا ته اھا رٿا شروع ڪئي وڃي جيتوڻيڪ کين خبر ھئي ته زھريلِي زمين ساڙڻ سان ڪھڙا نه ڪلور ٿيندا ۽ اسٽيڊيم جي رٿا ۾ ڪھڙا مسئلا موجود آھن. ان لاءِ ھڪ منظم ۽ سڄائي رکندڙ جماعت اھڙين سڀني رپورتن جو اڀياس ڪيو گڏجاڻيون ڪيون ۽ رستن تي احتجاج ڪيو ته جيئن سرڪار اھڙي ھاجي کي گھٽائي سگھي.

سان ڊيآگو جا گھڻا ماڻھو ھر راند سان دلچسپي رکن ٿا جيڪا پادريس ڪيڏن ٿا. ھاڻ اھي پنھنجيءَ ٽيم جي سھائتا ڪن ٿا جو کين خبر آھي ته انھن کين بيمار ٿيڻ کان بچايو آھي.

زهريلي گندغلاظت اڪلائڻ لاءِ بين الاقوامي معاهدا

ڪيترن سالن کانوئي اتر اميريڪا ۽ يورپ جا امير ملڪ آفريڪا، ايشيا، لئٽن اميريڪا ۽ اڀرندي يورپ کي بنا ڪنهن روڪ ٽوڪ جي پنهنجي زهريلي غلاظت لاءِ گدامن طور استعمال ڪندا رهيا آهن. غريب ملڪن جي ماڻهن جي ڪاررواين ۽ دنيا جي ماحول - دوستن جي وڌندڙ دٻاءُ سبب ڪيترا بين الاقوامي معاهدا وجود ۾ آيا آهن جن هيٺ زهريلي گند ڪڍڻ جي واپار تي بندش پيئي آهي.

ان سلسلي ۾ پهريون معاهدو بئسل ڪنوينشن (Basel Convention) نالي 1992 ۾ وجود ۾ آيو. جنهن هيٺ هاجيڪار غلاظت جي هڪ ملڪ کان ٻئي ملڪ آڻڻ، نيڪال ۽ اتي اڪلائڻ جي ڪم کي ضابطي ۾ رکيو ويو آهي. هي معاهدو گهڻي ڀاڱي انهن سرگرم ڪارڪنن جي سوچ سبب وجود ۾ آيو جن خيالن سڀ جهڙا جنهن دنيا جي ڪنهن نه ڪنهن ملڪ ۾ پنهنجي زهريلي رک نيڪال ڪرڻ تي چاهي بابت آگاهي ڏني. بئسل معاهدي تي صحيحون ڪندڙ ملڪن ان ڳالهه تي اتفاق ڪيو ته اهي زهريلو گند ڪڍڻ وارا ملڪ، ٻيهر استعمال ڪندا ۽ جيتري قدر ممڪن ٿي سگهندا ان ماڳ جي ويجهو اڪلائيندا جتي اهو پيدا ٿئي ٿو بجاءِ انجي جو اهو ٻين ملڪن ۾ دفن ڪيو وڃي.

سال 2001 ۾ دنيا جي 92 قومن، اسٽاڪ هوڊ ڪنوينشن آن پرسسٽنٽ آرگنائيزڊ پوليوٽنٽس / پاپس (Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants/POPs) تي صحيحون ڪيون (ڏسو POP ص 340). جنهن هيٺ دنيا جي وڏي خطرناڪ پاپس (جنکي ڊرتي ڊزن سڏجي ٿو) جي ٺاهڻ، استعمال ۽ واپار کي غير قانوني قرار ڏنو. سواءِ اهڙين حالتن جي جڏهن انهن مان ڪنهن ڪيميائي مادي جي پيدا ٿيندڙ هاجي کان وڌيڪ پيدا ٿيندڙ هاجو روڪڻ ضروري سمجهيو وڃي (جهڙوڪ ڊي ڊي ٽي جو مليريا روڪڻ لاءِ محدود استعمال ڏسو ص 150).

اهڙو ٽيون معاهدو سال 2004 ۾ روترڊم ڪنوينشن (Rotterdam Convention) نالي ڪيو ويو. جنهن هيٺ ڪنهن به هڪ ملڪ کي ٻئي ملڪ کان هاجيڪار ڪيميائي مادا پرڏيھ موڪلڻ بابت آگاهه ڪرڻ ۽ اجازت وٺڻ ضروري ٿئي ٿي.

جڏهن ماڻهن کي اهڙن معاهدن جي ڄاڻ ۽ نافذ ڪرائڻ جي خبر هجي ته اهي اسانجي هن دنيا کي صحتمند ۽ بي تعصبي بڻائڻ ۾ اهم ڪردار ادا ڪن ٿا. جڏهن ته، امير ملڪن ۽ وڏين وڏين ڪمپنين وٽ قانون کان منهن ٽيڙو ڪرڻ جا ڪيترائي طريقا موجود آهن. اهڙن قومن ۽ بين الاقوامي قانونن رستي ماحولياتي صحت لاءِ ڪوششون وٺڻ لاءِ

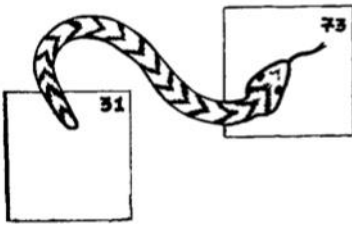
نانگ. ڏاڪڻ راند / لوڊي راند

صحت جي تعليم لاءِ لوڊي راند (snakes and ladders game) مشهور آهي. هن قسم جي راند ڪري اهو ٻڌائي سگهجي ٿو ته، زهريلن مادا اسان کي ڪيئن نقصان رسائي سگهن ٿا، انهن کي ڪيئن گهٽائي ۽ پاڻ بچائي سگهجي ٿو. توهان هيٺ ڏنل راند جهڙي پنهنجي راند، هڪ وڏي پني، پاڻي يا تختيءَ تي به ٺاهي سگهو ٿا.

سامان: ڍارو ۽ بچ، پٿريون يا ڪوڏيون.

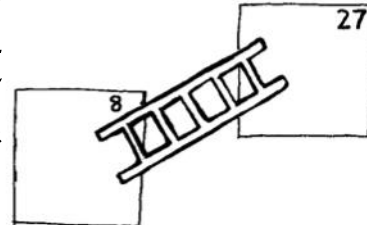
اصل: هيءَ راند 2 کان 4 ماڻهو يا سڄي ٽيم کيڏي سگهي ٿي. هر رانديگر هڪڙو مارڪر استعمال ڪري ٿو (بچ، پٿري، ڪوڏي) ته جيئن اها خبر پئجي سگهي ته هو بورڊ تي ڪهڙي هنڌ آهي.

پهريون رانديگر ڍارو اچائي، ڍاري جي انگن مطابق پنهنجو مارڪر ان انگ تائين پهچائي سگهي ٿو. شروعات پهرئين چورس کان ڪجي ٿي. جنهن تان راند شروع ڪرڻ لاءِ چيل آهي. جيڪڏهن رانديگر جو ڍارو چڪو ڏيکاري ٿو ته هو 6 گهر اڳتي وڌي ۽ وري ڍارو اچائي ٿو ته ڍارو ٻيو رانديگر اچائي ٿو.

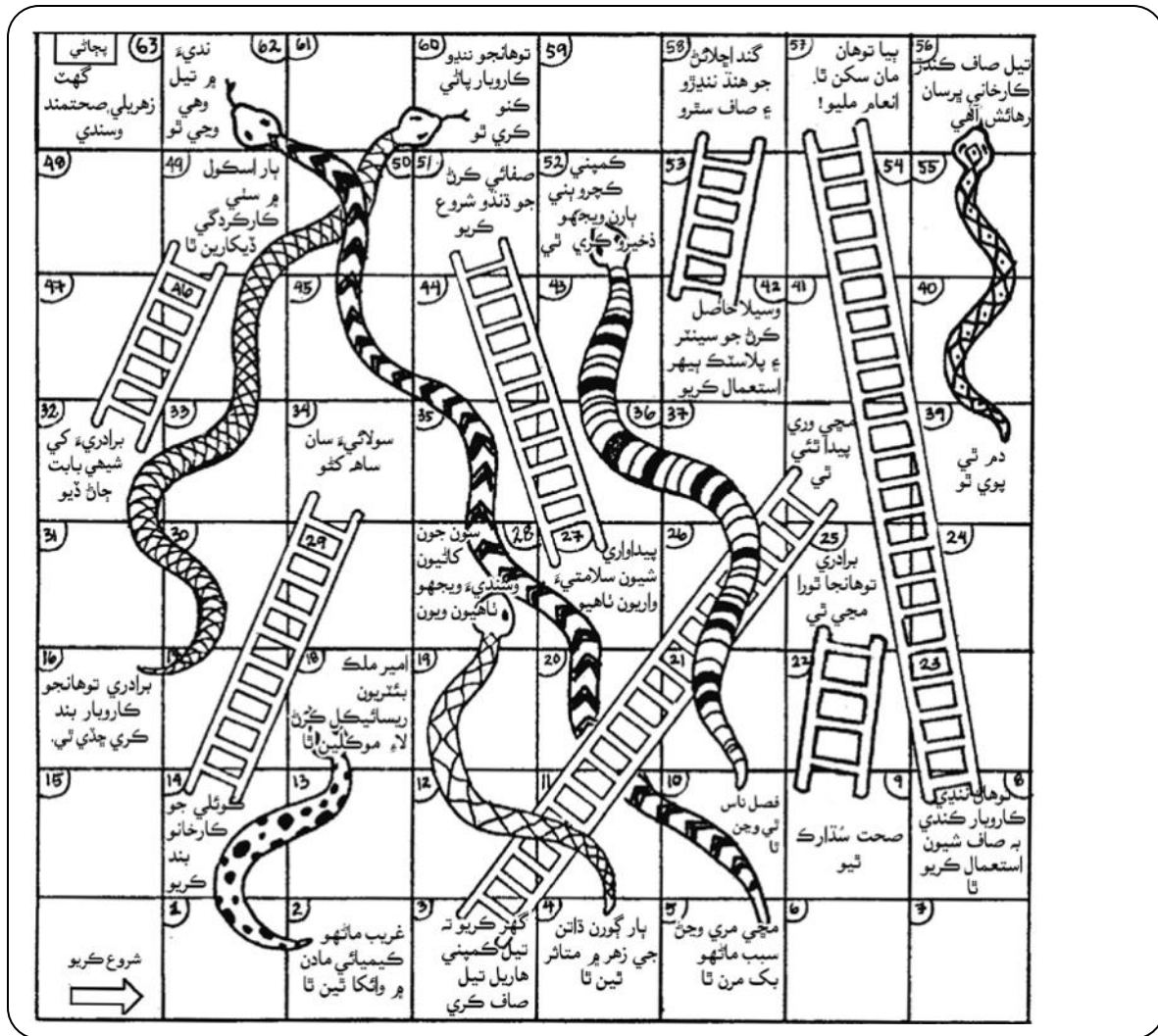
جيڪڏهن مارڪر نانگ جي منڍيءَ تي اچي ٿو ته اتي لکيل ڳالهه رانديگر پڙهي ٿو ۽ پوءِ مارڪر نانگ جي بچ تائين رسائي ٿو ۽ وري زور سان اتي لکيل ڳالهه پڙهي ٿو جتان رانديگر جي ٻي چال شروع ٿئي ٿي. جيڪڏهن مارڪر ڏاڪڻ جي آخر تائين پهچي ٿو ته رانديگر اتي لکيل ڳالهه زور سان پڙهي ٻڌائي ٿو ۽ مارڪر ڏاڪڻ جي مٿين ڏاڪي تائين پهچائي اتي لکيل ڳالهه زور سان پڙهي ٿو. جتان رانديگر جي نئين چال شروع ٿئي ٿي.

جيڪو رانديگر آخري چوڪڙيءَ تي سڀ کان اول پهچي ٿو اهو کٽي وڃي ٿو. آخري چوڪڙيءَ تائين رسڻ لاءِ ضروري آهي ته ڍاري جو ان چوڪڙيءَ جي نمبر جيترو نمبر اچي.

هن راند مان سنو مزو تڏهن اچي ٿو جڏهن توهان نانگن وارين چوڪڙين تي ڏنل پيغام تي عمل ڪريو جيڪي صحت جي مسئلن ۽ توهانجي وسنديءَ ۾ زهريلن مادن جي ڳالهه ٻڌائين ٿا. ساڳئي طرح ڏاڪڻين وارين چوڪڙين تي ڏنل هدايتن تي به عمل ڪريو ته جيئن توهان پنهنجيءَ وسنديءَ ۾ انهن هاجيڪار ڳالهين سان لاڳاپي ۾ اچڻ کان پاڻ بچائي انهن جا پاڻ وٺي سگهو.

رانديگرن کي اتساهيو ته اهي راند ڪرڻ دوران جن ماڳن، (نانگن) ۽ اپائن (ڏاڪڻين) تي اچي رسن ٿا، انهن تي پاڻ ۾ بحث ڪن. راند پوري ٿيڻ کانپوءِ هڪٻئي کان پڇو ته زهريلن مادن جا اڃان به ڪي اهڙا مسئلا ته ناهن جن جو ذڪر نه ڪيو ويو آهي ۽ انهن بابت ماڻهو ڪهڙا اپاءَ وٺي پنهنجيءَ صحت جو بچاءُ ڪري سگهن ٿا.

هن قسم جي وڌيڪ راندين بابت معلومات لاءِ ڏسو
هيسپيرن فائونڊيشن جو ڪتاب ”هپلنگ هيلٿ
ورڪس ڪرن“ باب 11